



“Per a TV3 sempre ha estat molt important el País Valencià i el seu públic”

Quins problemes i necessitats heu detectat en aquests quatre primers mesos de gestió al capdavant de la CCMA?

—Els primers mesos han servit per a fer els nomenaments del nou equip. I, de fet, encara hem d'enllestir alguns nomenaments i canvis, que ens permetran de treballar una mica diferentment i amb una estructura de gestió, de màrqueting i comercialització, de nous negocis i tecnologia.

Ens queda força per fer. El primer any serveix per a instal·lar una cultura que et sigui més pròpia i per a veure les necessitats prioritàries.

Allò que és més de fons es deixa per

Rosa Cullell (Barcelona, 1958) ocupa la direcció de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA) des del més de juny. Abans havia estat directora del Liceu i consellera delegada del Grup 62, i havia fet de periodista a diversos mitjans de comunicació. Des del seu càrrec es proposa l'objectiu de modernitzar el model dels mitjans de la Corporació per fer-los més competitius en l'escenari àudio-visual del futur immediat.



a una segona fase. Aquests primers mesos, amb Mònica Terribas i Oleguer Sarsanedas, també hem mirat de fer canvis de continguts i de graella, que potser són la cosa més difícil. I això es començarà a notar, sobretot, a partir del mes de gener, especialment a la televisió. Potser a la ràdio ja s'ha començat a notar, però a la televisió tot just ara començaran els canvis. Això sí, els que ens permeti el pressupost, perquè vam entrar amb un pressupost per a l'any 2008 molt exhaurit. Per tant, podrem fer canvis més importants el 2009.

—**I quins canvis cal fer, per afrontar un procés de pèrdua d'audiència**

d'uns anys ençà a la televisió i en algunes franges de la ràdio?

—A la ràdio era un degoteig en alguns llocs, més que no pas una davallada general. A la televisió teníem una baixada en l'audiència sostinguda important, els darrers tres anys, sí, i que la notàvem d'una manera especial el primer semestre. Però, ara, al setembre, comencem a remuntar. Crec que aquest setembre ens podem haver situat a uns 14,5 punts de mitjana. De manera que aquest mes hem anat pujant constantment.

Tot i que l'audiència no ha de ser l'única cosa que ens preocupi, com a televisió pública, sí que ens ha d'ocupar i l'hem de vigilar molt de prop.

—**Quins criteris segueixen aquests petits canvis inicials de graelles, més enllà de la recuperació d'audiència?**

—Són fets amb l'objectiu de millorar l'entreteniment, els esports i fer una aposta clara pels informatius. En el darrer cas, aquests canvis s'han observat en detalls com ara noves corresponalsies —una a Llatinoamèrica, que ja ha començat—, o reforçant els informatius. Això ens dona moltes alegries. Tenim informatius amb el 25%, cosa que no té ningú més, en aquests moments. També hem reforçat els esports. Hem canviat els locutors de retransmissions, i s'han fet prèvies, crec que amb més recursos. També hem reforçat la presència de l'Espanyol. I també del Barça, és clar. I això gràcies a les sentències judicials, que ens han permès de donar més Barça i més Espanyol, més futbol. També, pel que fa a la fórmula 1, hem canviat la manera de fer... Però ens queda encara molt camí. I en entreteniment hem pogut fer petits programes nous que ens han donat bons resultats.

Per tot això tenim un cap d'antena —cosa que no teníem abans, el senyor Manteca—, que és qui veu constantment si un programa va bé, si cal canviar-lo d'hora, etc. Ens permet de reaccionar molt més de pressa. Aquest cap d'antena, a més a més, ens proporciona moltes indicacions i informacions que ens són de gran interès.

—**En aquest àmbit de la lluita per recuperar l'audiència, com es guanya terreny en el moment que arriba la TDT, en què l'oferta es multiplica encara més?**

—Crec que la TDT ens dona la capacitat de sumar audiències. Haurem de pensar que la nostra audiència no es TV3, sinó la suma d'unes audiències diferents. Al 2009 és quan començarem a empènyer fort en aquest àmbit. Llavors haurem de tenir la capacitat de sumar audiències d'un canal infantil potent, com el que anem rumiant, amb més canals com el 3/24, que continua creixent de manera sostinguda. Però ara, allò que compta realment són els canals analògics, encara.

I en la TDT, també apostem per una certa reciprocitat amb Canal 9 i amb IB3. I això és més fàcil en TDT que en analògic. Per tant, ens dona un públic nou que ens ajuda, perquè tindrà més bona connexió amb nosaltres.

—**Precisament, tots els fets que han passat amb el senyal analògic de TVC al País Valencià, des del punt de vista informatiu, han estat tractats per la cadena afectada com una notícia més de les moltes que es donen en un informatiu. No creieu que qualsevol televisió del món ho hauria viscut com una agressió a la pròpia cadena i hi hauria plantat cara amb una línia editorial d'autodefensa?**

—Jo no puc respondre pel passat. Però crec que, evidentment, per a TV3 sempre ha estat molt important el País Valencià i el seu públic, perquè rebia els nostres programes, i volem que els continuï rebent. Per això hem intentat pactar com més ràpidament millor aquest acord de reciprocitat amb Canal 9. Ha estat una de les primeres coses que he signat amb el director de Canal 9, perquè no ens tanquin els repetidors. Per a mi ha estat prioritari, i per al govern actual també. Sigui com sigui, el sentiment d'aquesta casa és que és molt important d'emetre al País Valencià, des de tots els punts de vista: per la llengua, per les audiències, pel mercat...

—**L'acord de reciprocitat és signat, però a bona part del País Valencià no es pot veure TV3 i l'amenaça sobre els repetidors continua.**

—És evident, perquè la reciprocitat ve amb la TDT. Allò que demanem amb els repetidors actuals és que puguin emetre. Allò que demanem amb la reciprocitat és que les nostres emissions arribin a tot el mercat del País Valencià, i Canal 9 a tot arreu de

“El repte és convertir allò que eren una televisió i una ràdio, separades, en un grup de comunicació potent en català”

Catalunya. De tota manera, el nostre TDT de Canal 9 no arriba a tot arreu. Ara arriba a un 60%. Jo crec que a final del 2009 arribarà a tothom. Finalment, l'acord haurà de fer que anem obrint aquest espai, tant ells com nosaltres. Però jo crec que sí, que finalment s'arribarà a aquesta reciprocitat.

—Des de l'oposició hi ha qui considera que TV3 està espanyolitzada. Però també des del PSC hi ha qui ha parlat de la “crosta nacionalista”. Quin paper ha de tenir, a parer vostre, la televisió catalana?

—A través de tots els canals possibles —perquè no és tan sols televisió, és ràdio i tots els canals que ara s'obren com internet, telefonia mòbil, etc—, hem d'oferir informació de qualitat, entreteniment que abasti molts públics, i en llengua catalana. Tot això amb una vocació de gran qualitat, i també amb l'ambició d'un públic com més ampli millor. Però no podem pensar a fer una televisió només per a una part de Catalunya, ni tampoc que sigui tan elitista que no arribi a segons qui. Per exemple, fent esport, com el futbol, en català, arribem a més gent que fent unes altres coses més minoritàries. Per tant, això no és fer televisió generalista, és fer un servei públic.

Hem de ser capaços de ser líders de la manera que ara és possible, no com ho era fa vint anys.

—La pressió política sobre la CCMA, que es va veure en el procés d'elecció del consell de l'ens, afecta la gestió?

—Amb la nova llei, s'ha d'aprendre —tant des de dins com des de fora, als partits— que allò que volem tots és una CCMA independent. Que té una direcció nomenada pel Parlament, però té vocació de ser independent, per a poder fer una bona televisió i uns bons mitjans públics per a Catalunya. Això ho hem de respectar, perquè si no, no farem uns bons mitjans.

—Un dels exemples d'aquesta relació entre mitjans públics i partits són els blocs electorals. Es mantindran?



—Tenim uns periodistes i una gent als informatius capaços de fer informació independent. La manera? Això ho haurem de pactar i el consell de govern de la Corporació ha de ser capaç de trobar la millor fórmula i la més correcta periodísticament. Els partits han de saber que es pot fer bona informació sense necessitat de quotes. Espero que trobarem una fórmula raonable des del punt de vista de la professionalitat de la gent que treballa amb nosaltres.

—L'altra gran branca de la Corporació és Catalunya Ràdio. Quins objectius us proposeu per a les emissores de la Generalitat?

—El final és el mateix per a tots. Hem de ser capaços de competir en un territori on hi ha competència. I en ràdio és més clar, perquè hi ha competència. I això és bo. Ara bé, hem de competir sense oblidar unes obligacions que tenim com a servei públic que som, a diferència del sector privat. També, com a servei públic, hem de ser molt plurals, i no podem anar cap una banda o cap a una altra, sinó que hem d'intentar estar enmig de l'opinió del país. I també hem de combinar la informació i l'entreteniment amb el servei. Tenim el repte de fer uns programes que com-

peteixin. I, si no, hem de buscar unes altres fórmules.

—El canvi més significatiu, i que ha suscitat més reaccions, ha estat el relleu d'Antoni Bassas. Com creieu que l'assumirà, l'audiència, aquest canvi?

—Ho haurem de veure. De totes maneres, Catalunya Ràdio també va tenir un canvi molt important quan el senyor Cuní va ser substituït per Antoni Bassas. Recordo que molta gent també va qüestionar-ho molt. Primer anà pitjor, i després va anar molt bé. Ja ho veurem. Però hem d'apostar pels canvis. Uns funcionaran; uns altres, no. Però també hem de deixar passar gent nova. Ara la proposta del matí és molt més coral, és fet per gent de dins de la casa, no de productora. Hem de veure com va. De tota manera, els resultats els tindrem de manera més lenta, perquè no és com a la televisió, que cada dia tens resultats de com van les coses. La ràdio no, et dona dades cada trimestre. Però, així i tot, no ens hem d'adormir.

—I hi ha una tercera branca, la de les noves tecnologies. Un dels objectius que us heu fixat és de potenciar la informació. L'Agència Catalana de Notícies no hi hauria de tenir un paper important?

—Nosaltres som accionistes de l'ACN, però no és part de la Corporació. El principal propietari n'és la Generalitat. No sé com serà en el futur. De tota manera, el paper de les agències de notícies canvia molt. De fet, nosaltres mateixos posem notícies constantment a la xarxa. I hem de ser creadors de notícies al moment. I ho som, a causa de la xarxa. Per tant, el paper de les agències de notícies canviarà molt en el futur. Al final, qualsevol persona que tingui un canal de web es pot convertir en agència de notícies. Per això dono tanta importància als canals. Perquè allò que compta és qui posa les seves notícies, els seus continguts, amb més canals i més ràpidament. Com seran els diaris, les televisions? Seran canals, només. I si tens una notícia, no podràs esperar a posar-la al diari o a la televisió. L'hauràs de llançar pel teu canal més ràpid, que serà la web o la ràdio. I després, l'elaboraràs més a la televisió o en un altre lloc. Les diferències entre canals

seran en la manera d'elaborar els continguts –en aquest cas, informatius–, però no a fer una agència o una ràdio. Per tant, l'objectiu ha de ser fer un grup important en català de notícies, d'informació i entreteniment. Hem de ser capaços de fer un grup que a través dels diversos canals t'ofereixi informació ràpida, lenta, analítica, de totes les maneres possibles. És a dir, hem de ser capaços de crear un grup de comunicació potent en català. Si això vol dir tenir una agència de notícies, doncs també. Hi insisteixo, el repte és convertir allò que eren una televisió i una ràdio, separades, en un grup de comunicació potent en català.

—Però això, aquesta transversalitat que dieu, també haurà d'arribar algun dia fins a la base, la fusió de mitjans, etc?

—De segur. La qüestió és com hi arribem i fer-ho bé. No es tracta d'unificar coses que no estan preparades, perquè llavors fas malbé allò que tens. Ho has de fer, però no vol dir que uns ho facin tot, és a dir, que un periodista de televisió ho sigui de ràdio o de premsa. Ara bé, sí que has d'anar cap a un model de continguts i d'informació transversal. Segurament, haurem d'arribar a fer uns informatius conjunts, però no que un periodista faci de tot. Els millors models no tenen el *periodista orquestra*, però sí que tenen informatius i redaccions unificades, amb consells de redacció unificats, on es decideixen els temes del dia i què fa cadascú. I nosaltres també ho hem de fer. Perquè el món va cap aquí, per costos, per estructures, per ser competitius i per ser més eficients i crear grup. Ja ho comencem a fer ara. El comitè de direcció el formem amb el director de la ràdio, la de la televisió, la directora de gestió, el director de noves tecnologies i noves plataformes. I també ho farem amb el director de màrqueting i de comunicació.

El pas següent serà veure quina estructura necessitem per al futur, amb vista al nou contracte programa. Hem d'anar cap aquí, que és cap on anirà tothom. Nosaltres no podem mantenir una estructura de fa 25 anys, l'hem de fer de nou. Ben feta, però de nou.

*Alex Milian
Enric Rimbau*



MANIFESTACIÓ 9 D'OCTUBRE

18 H C. HOSPITAL - GUILLEM DE CASTRO VALENCIA

PELS NOSTRES DRETS, PEL NOSTRE PAÍS

CONVOCA: COMISSIÓ 9 D'OCTUBRE